

מדוע הכנים הנרצח

את רוצחו לחדר

המ'בצעים של "בריקס"?

התנהל הדו־שיח בערך כך:
ליבנה: מה יש? מה אתה רוצה?
האורח: סליחה, שכחתי משהו ב'חדר' ההלבשה! (של הצוות, תא ה'נכנס').
ליבנה: היכנס!
 ליבנה הלך אחרי האורח לחדר ההלבשה. שם קרה הדבר: האורח הוציא אק' דה פאראבלוס, בעל קוטר של 9 מ"מ, תבע מקצין המ'בצעים לעמוד מבלי לזוז. האורח התכונן להוציא את הכסף מן הכ'.

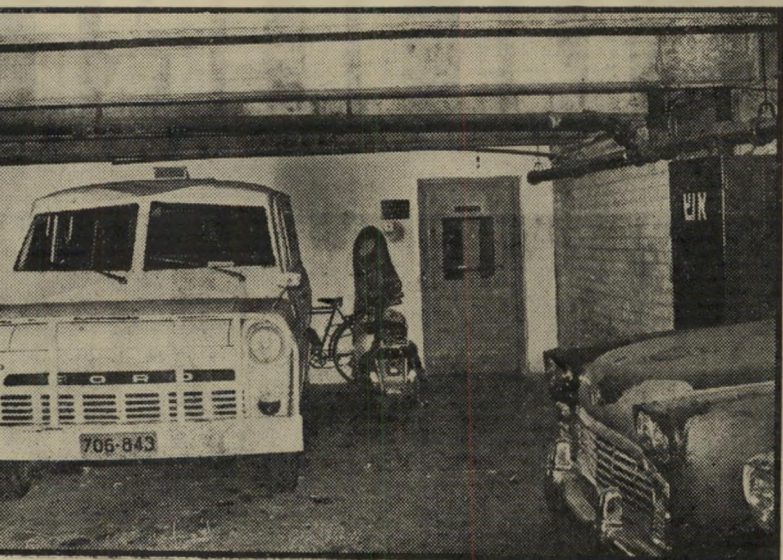
שען: היתה 18.40. דב ליבנה, קצין המ'בצעים של חברת ברינקס, ישב ליד שולחן הפיקוח שלו. משמאלו היתה הכספת, שאליה מובילים אנשי ברינקס את הכספים שהם מוספים דים על העברתם ושמירתם — כספי ה'בנקים והמפעלים, החוששים משוד. במקום מושבו, יכול היה ליבנה בן ה-27 לראות את שתי הדלתות שלפניו: הדלת החיצונית, שהיא משוריינת ובעלת צוהר של זכוכית משוריינת, ודלת שניה, פנימית. סידורי הביטחון אינם מאפשרים

דב ליבנה, קצין המ'בצעים של חברת ברינקס, כפי שצולם לפני זמן קצר, כשהוא מנקה את הרובה המיוחד בו צוידו אנשי ברינקס, שקליעיו הם בעלי כושר פיזור גבוה. אחרי שנפצע הספיק עוד ליבנה לסלפן למשטרה.

כניסת זר לחדרי המ'בצעים, כדי להכנס לדלת החיצונית, חייבים פני הנכנס להיות ידועים לליבנה. כשנפתחת הדלת החיצונית, הדלת הפנימית סגורה. רק אחרי שהדלת החיצונית נסגרת שוב, ניתן לפתוח את הדלת הפנימית (ראה שירותים). לקצין המ'בצעים אסור להכניס זר ל'מקום. אסור גם להכניס עובד של החברה, כשאינו בתפקיד.

האורח הקיש בדלת. ליבנה ראה את פניו המוכרות. הוא הפעיל את הדלת החיצונית, והאורח נכנס. ליבנה הכיר אותו היטב. הוא קם מי מקומו, פתח את הדלת הפנימית, יצא מן החדר תפנימי אל החדר החיצוני, ושם נפגש עם האורח. מדוע עשה זאת? לפי גירסת המשטרה,

הכניסה לחדר המ'בצעים
 כך נראית הכניסה, מן ה'חדר המ'בצעים מוסד למכוניות המשוריינות, ישר לחדר הכספת של ברינקס. בו אוספים מדי יום את הכספים שאספה החברה. במקום זה, בחדר מ'גדל שלום, נמצאה גופתו של דב ליבנה.

במדינה

(המשך מעמוד 14)
 תישאר עד הסוף המר במחנה האמריקאי. צהלה זו לרגל ההצבעה העצמאית של ישראל הצטרפה לשאר המראות, שעוררו מורת-רוח כללית בדעת-הקהל האמריקאי, איתו, ואין ספק שיוסיפו להעביר את יחסי ירושלים—והשינוי (ראה להלן).
 לא קל לרכוש ביום אחד את אבית שני הצדדים. אך נדמה כי ישראל הצליחה ב'כך'.

יחסי חוץ

הסינאט ידון

ויסרב

בירושלים קיימת כיום שינאה עיוורת לאו"ם. לכן השתררה בה שימחה כללית, כאשר נודע, למחרת ההצבעה באו"ם על קבלת סין, כי האמריקאים עומדים לקצץ בתמיכתם הכספית באירגון הבינלאומי, גם הטלוויזיה והרדיו של ישראל תיארו את הנעשה בעצרת או"ם בבזבז ובשינאה, מעולם לא הפכה שימחה-לאיד במהירות כה רבה לאבל לאומי. כי למחרת היום נתקבלה בירושלים הבשורה המחרידה, ש'הסינאט האמריקאי הפסיק את כל סיוע החוץ — ובכלל זה הקצבה של 285 מיליון דולאר (כמיליארד ורבע ל"י) לישראל. הניקת החוץ האמריקאי לקבלת יוזמות רוג'רס, לחץ זה פועל באיטיות שיטתית כדי למנוע נשק מישראל, בשעה שהנשק הסובייטי זורם למדינות-ערב. כלומר: הודעת האמריקאים שלא יסתכנו בהרפתקאות של ממשלת ישראל, ולא יגנו עליה מפני הסובייטים, אם תנקוט בקו נוקשה בלתי-סביר.

אולם גם ממשלת ניקסון לא חלמה להחליף את ישראל על-ידי סתימת הוושט. הדבר בא לה כאספתה. הסינאט, שאינו אחראי לניהול המדיניות, והנהנה לפי החוקה האמריקאית מ'מעמד אידיאלי של חוסר-אחריות, פשוט נענה למצב-רוח ציבורי בעקבות ההצבעה באו"ם, חיסל במכה אחת את סיוע-החוץ כולו. יתכן כי הועם על ההצבעה השנייה של ישראל (ראה לעיל) תרם תרומה מסוימת להעזה זו.

תזכורת שחורה. ברור כי ההחלטה הזאת אינה סופית. קודם כל, מפני שיש בידי ממשלת ניקסון עוד כספים רבים, לפי תקציבים קודמים, להמשיך הסיוע, תעבור שנה עד שתורגש תוצאת ההחלטה הדרמטית. עד אז יוכל הנשיא לפעול ל'ביטולה, ואין ספק שיעשה כך.

אולם הפרשה כולה, אפילו לא תביא ל'תוצאות מיידיות, שימשה תזכורת חשובה לירושלים: לא לעולם תפרנס ארצות-הברית את ממשלת ישראל. האמבאגרו ה'זמני על משלוח מטוסים אינו הדרך היחידה בה יוכלו האמריקאים ללחוץ על ממשלת גולדה מאיר.

השבוע, יותר מאשר בכל רגע אחר בי ארבע השנים האחרונות, חדרה לתודעת ממשלת ישראל מלוא ההכרח במידת-ה'תלות הישראלית בארצות-הברית. מעשה בלתי-אחראי אחד של הסינאט שיכנע יור'תר מאשר אלף נאומים רגשניים של גולי דה מאיר, על החלטתה הנחושה שלא להיכנע ללחץ.

יחסים מרחביים

„כל מיני

כוונות אבסורדיות"

בישיבה סגורה של ממשלה ערבית מסויימת, הוחלט לאמץ בחשאי קו מדיני חדש, הוחלט להשקיע אמצעים, זמן ומרץ, ולפעול בכל הדרכים כדי להביא להפסקת פנתרים בישראל.

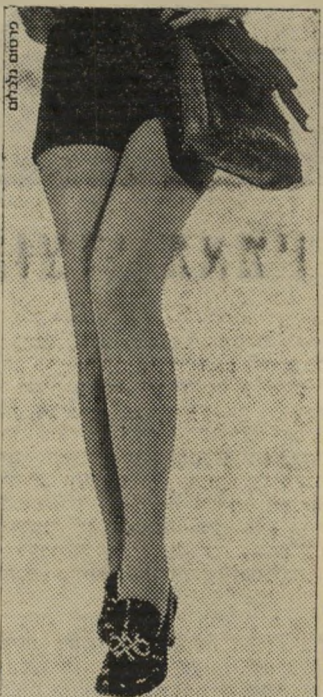
„הספרדים בישראל הם רוב“, כתב ראש' הממשלה בדימוס למחליפו, „ולרוב זה מסורת ותרבות שונה לגמרי מאשר למ'עוט האשכנזי השליט. המסורת הספרדית היא מסורת המיזרח, ובסופו של דבר נמ'צא איתם שפה משותפת במדינה פלסטית'נית החדשה.“

ספסרות הרפתקניות. סיפור זה לא היה ולא נברא. הוא מצוץ כולו מן האצ'בע. הוא, כמובן, היה יכול לקרות.

(המשך בעמוד 26)

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

סוכן בלעדי בישראל
 כנורי בע"מ פרץ 4-ת א

Merce
לאשה שאינה חוכנה להסתפק במועט

גרבוים גמישוים
 ארכוים אקסטרוונים
 בסריגת מיקרומש
 מאריכת ימים

**מסיבת גירושין!!!
 במועדון טיראן**

הרצליה, חוף ים, טל. 930650